

Rendelkező rész

- 1) Az a tény, hogy egy munkáltató nyilvánosan kijelenti, hogy nem vesz fel bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat, a munkaerő-felvétel során alkalmazott közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósít meg a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, mivel az ilyen nyilatkozatok alkalmasak arra, hogy egyes jelölteket komolyan visszatartsanak jelentkezésük benyújtásától, és ennélfogva akadályozzák a munkaerőpiachoz való hozzáférésüket.
- 2) Az olyan nyilvános kijelentések, amelyek útján valamely munkáltató tudatja, hogy foglalkoztatási politikájának keretében sohasem fog bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat felvenni, elegendőek annak a 2000/43 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének értelmében való vélemezéséhez, hogy közvetlenül hátrányosan megkülönböztető munkaerő-felvételi politika valósul meg. Ez esetben e munkáltató feladata annak bizonyítása, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét. Ezt megteheti annak bizonyításával, hogy tényleges munkaerő-felvételi gyakorlata nincs összhangban ezen kijelentésével. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a felrótt tények bizonyítottak-e, és annak értékelése, hogy a bizonyítékok, amelyeket az említett munkáltató felhoz azon kijelentéseinek alátámasztásául, miszerint nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, elegendőek-e.
- 3) A 2000/43 irányelv 15. cikke előírja, hogy az irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók rendszere hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen akkor is, ha nincs azonosítható sértett személy.

(¹) HL C 82., 2007.4.14.

A Bíróság (második tanács) 2008. július 17-i ítélete – Franco Campoli kontra az Európai Közösségek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

(C-71/07. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Tisztviselők – Díjazás – Nyugdíj – A lakóhely országának átlagos megélhetési költségei alapján kiszámított korrekciós együttható alkalmazása – A tisztviselők személyzeti szabályzatát módosító rendelettel megállapított átmeneti szabályozás – Jogellenességi kifogás)

(2008/C 223/18)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Franco Campoli (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és S. Rodrigues ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága képviselők: V. Joris és D. Martin meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Arpoi Santacruz és I. Šulce meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített második tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant elutasította a felperes 2004. májusa és júliusa közötti nyugdíjszámolásának megsemmisítését, amelyek első alkalommal alkalmaztak egy jogellenes korrekciós együtthatót, amelyet a felperes lakóhelye szerinti ország átlagos megélhetési költsége, és nem az adott ország fővárosának megélhetési költsége alapján számítottak ki – Az új tisztviselői személyzeti szabályzat hatálybalépésének kihatása a korrekciós együtthatók rendszerére – A 2004. május 1-je előtt nyugdíjazott tisztviselőkre vonatkozó átmeneti rendszer – A korrekciós együtthatók kiszámításának módja és az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása – Indokolási kötelezettség

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) F. Campoli, az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 117., 2007.5.26.

A Bíróság (ötödik tanács) 2008. július 17-i ítélete (Arbeitsgericht Bonn (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(C-94/07. sz. ügy) (¹)

(EK 39. cikk – „Munkavállaló” fogalma – Közhasznú nem kormányzati szerv – Doktoranduszi ösztöndíj – Munkaszerződés – Feltételek)

(2008/C 223/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Bonn

Az alapeljárás felei

Felperes: Andrea Raccanelli

Alperes: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arbeitsgericht Bonn – A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.) 7. cikkének értelmezése – Munkavállalónak minősül-e az a doktorandusz, aki valamely más tagállamban bejegyzett, egyesület formájában működő, magánjogi közhasznú szervezet ösztöndíjasaként van alkalmazásban, ha ez a tagállam a nemzeti doktoranduszok többsége számára lehetőséget kínál munkaszerződés megkötésére – Annak szükségessége, hogy biztosítsák az ösztöndíj és a munkaszerződés közötti választás lehetőségét a más tagállamok állampolgárságával rendelkező doktoranduszok részére – A munkavállaló fogalma

Rendelkező rész

- 1) Az alapeljárás felpereséhez hasonló helyzetben lévő, tehát a Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV-vel kötött ösztöndíjszerződés alapján doktori disszertációt készítő kutatót abban az esetben kell az EK 39. cikk szerinti munkavállalónak tekinteni, ha tevékenységét meghatározott ideig, az egyesület körébe tartozó intézet irányítása alatt fejtí ki, és e tevékenység ellenszolgáltatásaként díjazásban részesül. A kérdést előterjesztő bíróságnak kell elvégeznie a szükséges ténybeli vizsgálatokat annak eldöntése érdekében, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben erről van-e szó.
- 2) A Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV-hez hasonló magánjogi egyesület az EK 39. cikk értelmében tett munkavállalókkal szemben köteles betartani a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között sor került-e a hazai és külföldi doktoranduszokkal szembeni egyenlőtlen bánásmód alkalmazására.
- 3) Amennyiben az alapeljárás felperese megalapozottan hivatkozna arra, hogy a vele szemben esetlegesen alkalmazott hátrányos megkülönböztetés miatt kára keletkezett, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megítélése – a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályok alapján –, hogy az alapeljárás felperese milyen jellegű kártérítést igényelhetne.

(¹) HL C 117., 2007.5.26.

A Bíróság (nagytanács) 2008. július 17-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07) kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-152/07–C-154/07. sz. ügy) (¹)

(Távközlési ágazat – Hálózatok és szolgáltatások – Díjszabások kiegyenlítése – A 90/388/EGK irányelv 4c. cikke – A 97/33/EK irányelv 7. cikkének (2) bekezdése – A 98/61/EK irányelv 12. cikkének (7) bekezdése – Szabályozó hatóság – Az irányelvek közvetlen hatálya – Háromoldalú eset)

(2008/C 223/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

A következő részvételével: Deutsche Telekom AG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesverwaltungsgericht – A távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelv (HL L 192., 10. o.) és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 199., 32. o.) értelmezése – Nemzeti szabályozás amely a szolgáltatás költsége alapján számított összekapcsolási díjon kívül előírja más szolgáltatók összekapcsolási költség hozzájárulását azon összekapcsolási költség vesztés fedezésére, amely a helyi szolgáltatónál az előfizetői hurok átengedése miatt keletkezett – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy a hálózatok összekapcsolását követően a régi távközlési szervezetek díjszabásai kiegyenlítésének akadályait megszüntessék – A magánszemélyek lehetősége, hogy az irányelvek közvetlen hatálya a tagállam bíróságai előtt valamely másik magánszemély javára megállapított pénzügyi kötelezettségről szóló közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése érdekében hivatkozzanak